

OBSAH

Redakcia

Pomocnica, dobre pripravená.

Str.1

Formačný projekt

V škole Máriinej svätej "Ťahostajnosti":
magnificat, fiat a stabat.

Str.3

Odovzdaj, dôveruj a usmievaj sa

List hlavného predstaveného Don Ángel
Fernández Artime - *Ludové poslanie*
(charakter) saleziánskej charizmy.

Str.6

Formácia ašpirantov ADMA

5. Poklady združenia.

Str.7

6. Organizované spojenie s bazilikou vo
Valdoccu.

Str.8

Rodinné správy

- Príprava kongresu Márie Pomocnice
z Fatimy 2024.

Str.9

- Japonsko: Zrušenie ADMA.

REDAKCIA

POMOCNICA, DOBRE PRIPRAVENÁ

Drahí priatelia združenia ADMA,

nachádzame sa už úplne uprostred mesiaca Márie Pomocnice kresťanov. Naše domovy a kostoly sú plné farieb, v našich srdciach vládne zdravé nadšenie, všetci si chceme uctiť Ježišovu Matku, ktorá je **našou Matkou**. Aktivizuje sa saleziánska tvorivosť, aby sme sa v našich lokalitách prostredníctvom piesní, osláv, procesií, chvíľ modlitby, ľudových podujatí, kultúrnych, vzdelávacích a solidárnych iniciatív s úprimnosťou srdca podelili o to, ako veľmi milujeme Pannu Máriu dona Bosca. Počas týchto dní sa tisíce ľudí priblížia k Márii, aby ďakovali za prijaté milosti, za milosti získané na jej príhovor; aby sa naďalej modlili za toľko potrieb, situácií, ľudí, ktorí žijú v nedostatku nádeje, lásky; aby ju s jednoduchosťou srdca prosili o príhovor.

Je to veľký sviatok pre celú saleziánsku rodinu, je to sviatok našej Matky; zaslúži si, aby sme sa naň pripravovali aj v našich srdciach, nielen vonkajšou výzdobou. Don Bosco dúfal, že deti z Oratória využijú tento sviatok na to, aby obrátili svoj život a duchovne rástli podľa Máriinho príkladu. Jedným z najúčinnějších prostriedkov saleziánskej pedagogiky je sviatosť zmierenia, ktorú don Bosco horlivo odporúčal v mesiaci máj.

Presne pred 150 rokmi, v noci 31. mája 1873, don Bosco po modlitbách, keď dával študentom "dobrú

noc", hovorili o tomto sne a povedal, že je to **"výsledok jeho modlitieb"** a že to **"prišlo od Pána"** (sen).

"Počas celého obdobia novény k Márii Pomocnici kresťanov, vlastne počas celého mája som pri svätej omši a v iných modlitbách vždy prosil Pána a Pannu Máriu o milosť, aby mi dali vedieť, čo posiela viac ľudí do pekla. Teraz nepoviem, či to pochádza od Pána, alebo nie; môžem len povedať, že takmer každú noc sa mi snívalo, že je to nedostatok pevného úmyslu v spovedi. Potom sa mi zdalo, že vidím mladých mužov, ktorí vychádzajú z kostola a idú na spoveď a mali dva rohy.

"Ako je to možné?, hovoril som si. - Ech, to pochádza z neúčinnosti predsavzatí, ktoré mali pri spovedi! A preto mnohí chodia na spoveď dokonca často, ale nikdy sa nenapravia, vždy sa spovedajú z tých istých vecí. Sú takí (teraz uvádzam hypotetické prípady, nepoužívam nič zo spovede, lebo je tam spovedné tajomstvo), sú takí, ktorí na začiatku roka mali zlú známku a teraz majú rovnakú známku. Iní na začiatku roka šomrali a pokračujú s rovnakými chybami. Považoval som za dobré povedať vám to, pretože je to výsledok úbohých modlitieb dona Bosca; a pochádza to od Pána." Verejne o tomto sne neuviedol žiadne ďalšie podrobnosti, ale nepochybne ho použil súkromne na povzbudenie a napomenutie; a pre nás aj to málo, čo povedal a forma, akou to povedal, zostáva vážnym napomenutím, ktoré treba mladým často pripomínať". [MB X, 56].

Je to sám don Bosco, ktorý nás vyzýva, aby sme sa počas novény vyspovedali a k spovedi pridali pevné predsavzatia. Vieme, že keď pristupujeme k Bohu s kajúcim srdcom a naše dobré predsavzatia sú správne, Pánovo odpustenie nebude chýbať a jeho milosť naplní naše duše. Zároveň je však bez ovocia, ak ju nesprevádzajú skutky milosrdenstva voči našim bratom a sestram.

Bolo by to, ako keby sme dostali semienko z krásneho stromu a nezasadili ho, aby prinieslo hojné ovocie a pomohlo tak utíšiť hlad po láske a nádeji u mnohých ľudí. Vieme, že zmierenie nám dáva radosť z Otcovho odpustenia, obnovuje spoločenstvo s našimi blízkymi: medzi manželmi, súrodencami, deťmi, priateľmi, známymi, **pomáha nám, aby sme si boli "všetci bratmi a sestrami"**; a tiež očisťuje naše apoštolské úmysly a stavia nás vždy do služby poslania. **Spoveď je príležitosťou nechať sa objat'**

milosrdným Otcom, nechať sa objat' jeho nežnou a trpezlivou láskou.

Modlime sa:

POtče, vieme, že obrovský poklad tvojho života si umiestnil do nás, krehkých nádob, poznačených slabosťou a hriechom; daj, aby sme počuli tvoj hlas, ktorý nás vždy vyzýva k obráteniu a daj, aby sme naň odpovedali bdelosťou, úprimným pokáním a bratským a veľkodušným odpustením.

Zmier nás s tebou skrze Kristovo umučenie, skrze sviatosť pokánia, daj, aby sme rástli v čistote a svätosti a boli spolu s našimi mladými ľuďmi prijatí do tvojho otcovského náručia.

Skrze Ježiša Krista, nášho Pána.

Pozývame vás, aby ste sa so svätou spoveďou v srdci pripravili na krásny sviatok Márie Pomocnice kresťanov. Prijat' to, k čomu nás pozýva náš otec don Bosco je istou cestou pravého vnútorného rastu a radostnej oslavy.

Požehnaný sviatok Márie Pomocnice kresťanov pre všetkých.

Renato Valera,
Prezident ADMA Valdocco.

Alejandro Guevara,
Duchvný animátor ADMA Valdocco.

**Mária,
Pomocnica
kresťanov,
oroduj za
nás.**

FORMAČNÝ PROJEKT

V ŠKOLE MÁRIINEJ SVÄTEJ “LAHOSTAJNOSTI”: MAGNIFICAT, FIAT A STABAT.

Keď sme pripravovali kalendár tém na tento formačný rok, všimli sme si tri kľúčové slová evanjelia, ktoré robia z Márie najlepšiu interpretku “svätej ľahostajnosti”, ktorú nám sv. František Saleský dáva ako dedičstvo po tom, čo ho aj on prijal ako dar od sv. Ignáca z Loyoly a svätej Terézie Avilskej. Sú tri slovesá, ktoré vyjadrujú jej cestu matky a učeníčky v evanjeliu: **Fiat, Magnificat, Stabat**; Fiat – „nech sa stane“ podľa tvojho slova, nech sa stane tvoja vôľa, ako to povedala Mária pri zvestovaní. Magnificat – „velebí“ moja duša Pána, hymnus vďaky pri návšteve Alžbety. Stabat – „stála“, Mária stojí pod krížom.

Postupnosť je zrejmá, pretože je tiež “chronologická” podľa evanjeliového rozprávania.

Stalo sa však, že počas jedného spoločného stretnutia nás niečo prinútilo zmeniť tento chronologický poriadok a objavilo sa nové svetlo, ktoré možno ešte viac zdôrazňuje to, čo nám František Saleský predkladá ako zrelý postoj života viery, ktorý presahuje výraz, ktorý používa, lebo dnes už pojem ľahostajnosť nadobudol iný význam.

Začnime novou postupnosťou mariánskych slovíes par excellence:

1. **magnificat**
2. **fiat**
3. **stabat**

Prečo začať s **Magnificatom**?

Hovorí sa, že všetky žalmy končia „Sláva Otcu“, dokonca aj tie, v ktorých sa nachádzajú tie najsilnejšie výkriky bolesti a prosby, niekedy až šokujúce. V Žalmoch nachádzame aj také verše, ktoré by sme sa sami neodvážili vysloviť, keby nám ich Písmo nevkladalo do úst. Bez SLÁVA OTCU by však žalm nebol žalmom. Neexistovala by žiadna strana Písma.

Vychádzať z Magnificatu znamená **mať hneď od začiatku pred očami horizont dobra, požehnania**, čo

predstavuje víziu života, ktorú nevymyslela Mária v Ein Karim, pri Alžbetinom dome. Je to vízia, ktorá spája a preniká celé Písmo a Máriin Magnificat je jej dokonalou ozvenou.

Keď sa vychovávame k **VNÍMANIU života** vo všetkých jeho prejavoch, ktoré je osvietené vďačnosťou za prítomnosť Boha, ktorý tvorí, udržiava, zachraňuje, privádza k naplneniu, pozdvihuje pokorných, pamätá na svoje prísluby ... mení to rytmus a smer našich krokov.

Ak sa pozrieme na Ježišovu modlitbu, vzor každej modlitby, na jeho dôverný vzťah s Otcom v Duchu, chválu, požehnanie, jeho Magnificat vytryskne spontánnym spôsobom, keď “plesá v Duchu Svätom”: *“V tej hodine zaplesal v Duchu Svätom a povedal: ‘Zvelebujem ťa, Otče, Pán neba i zeme, že si tieto veci skryl pred múdrymi a rozumnými a zjavil si ich maličkým. Áno, Otče, tebe sa tak páčilo.’ ”* (Lk 10,21). Jeho Magnificat vrcholí vo vďakyvzdaní – Eucharistii (!) pred umučeníím. Aj napriek blížiacej sa najtragickejšej hodine u Ježiša prevláda vzdávanie vďaky.

Z tohto **VNÍMANIA skutočnosti** pramení plné a bezpodmienečné priľnutie k plánu lásky, ktorý sa uskutočňuje aj dnes, tak ako od počiatku a bude sa uskutočňovať až do definitívneho naplnenia dejín.

Nemali by sme oddeľovať skutočnosti, lebo niekedy sa stáva, že síce v kostole na omši spievame Sláva Bohu na výsostiach, Aleluja, Hosanna, ale potom, keď vyjdeme z kostola, ocitneme sa v slzavom údolí, kde plačúci prosíme o kvapky milosti, aby sme sa vyrovnali s hromadou našich problémov a ťažkostí, ktoré nás trápia a ktoré akoby nemali nič spoločné s tým, čo sme slávili v kostole.

Pokiaľ je náš spôsob vnímania reality rozdelený a Boh a evanjelium jeho kráľovstva zostáva dobre zaizolované medzi múrmi kostola, akoby to boli múry laboratória chráneného pred kontamináciou, Máriina oslobodzujúca cesta u nás zlyháva v tom, že nevieme z chvály urobiť náš východiskový bod.

Potrebuje sa deň čo deň nacvičovať, aby sa **MAGNIFICAT stal VNÍMANÍM každého nášho dňa, alebo ešte lepšie, aby sme sa pokúsili každý večer VNÍMAŤ náš deň týmito očami**, pretože Magnificat je evanjelium, dobrá zvesť všetkých vešpier, ktorá nás stavia na nohy – pri Magnificate stojíme! – a pomáha nám pokračovať v kráčaní na ceste.

Mária je evidentnou zárukou toho, že Magnificat je tým správnym pohľadom nielen v dňoch triumfov a úspechov, pretože jej život bol nepretržitou púťou po prudkých zákрутách a namáhavých stúpaniach. A predsa, jej Magnificat zostáva tak pravdivý, keď obsahuje to **NAVEKY, VŽDY** (posledné slovo hymnu): Mária vzatá do neba, vzkriesená a ako jej syn, kráľovná, matka a sestra všetkých je telesným príslubom, že sme stvorení pre tú istú vzkriesenú slávu, ktorú už žije ona. **Jej Magnificat naplnia celý vesmír a všetky životy, počnúc mučeníkmi, kde kríž a sláva sú neoddeliteľné.**

V júli 2022 sa na naše obrazovky začali dostávať obrázky z teleskopu Jamesa Webba, najvýkonnejšieho vesmírneho ďalekohľadu, ktorého vzdialenosť od nás predstavuje trojnásobok vzdialenosti Zem-Mesiace. Cez tento prístroj môžeme VNÍMAŤ vesmír s takou hĺbkou a kvalitou obrazu, akú sme nikdy doteraz nevideli a tak otázky, odkiaľ pochádzame a kam smerujeme, sa k nám vrátili s novou intenzitou.

Teraz nie je čas na to, aby sme sa púšťali do tohto vesmíru otázok: je však dobré zahľadieť sa hore a uvedomiť si, že náš život, aj bez toho, aby sme sa zaťažovali astrofyzikou, je výsledkom, alebo ak chcete, evolučným naplnením, nesmierneho NEVÝSLOVNÉHO TAJOMSTVA, slobodného v čase a priestore, bez ktorého by nebola možná ani sekunda nášho bytia. Len si predstavte tú reťaz pokolení, ktoré sú za našim zrodom a v ňom.

Magnificat sa javí jedinou rozumnou perspektívou, dokonca aj pre tých, ktorí nie sú veriaci. Ak potom dôverujeme opornému bodu, na ktorom je založená celá naša viera, tajomstvu Veľkej noci, tak to, čo leží pred nami, *“na čo sme stvorení”*, naplnenie našej cesty, má šírku, výšku, hĺbku, pred ktorou galaxie, ktoré nám ukazujú ďalekohľad Jamesa Webba, skutočne vážia menej ako smietka prachu na váhe, ak by sme to vyjadrili slovami Biblie. Tento vesmír je stroj času. Sme navždy. Sme stvorení, aby sme žili ako jeho deti, aby sme žili ako Boh, so svojimi telami

– verím vo vzkriesenie tela! - v plnosti života, ktorá trvá celú večnosť, aby sa rozvinula.

Čo teda myslíte? Stojí za to začať každé ráno pohľadom Magnificatu a každý večer ho potvrdiť, vyjadriť, vyznať celým srdcom, myslou a silou?

Vidieť znamená veriť. Robme toto cvičenie niekoľko mesiacov a potom sa rozhodneme, či stojí za to takto pokračovať... na veky vekov, **AMEN.**

AMEN je hebrejský ekvivalent latinského FIAT, alebo sú aspoň blízki príbuzní.

Biblia je knihou pastierov a roľníkov, s relatívne slabou slovnou zásobou – najmä v porovnaní s gréckou slovnou zásobou – ale je plná vitality, je tvorená konkrétnymi odkazmi: slovami, ktoré skôr než sa vyslovia sú dotykom, konkrétnosťou. Slovo Amen je odvodené od kolíka, ktorým sa upevňuje stan kočovných pastierov (Abrahám!): keď je kolík pevne zasadený na pevnej zemi, stabilnej ako skala (spomeňte si na podobenstvo o dome na Ježišovej skale), to je amen: **tomu môžem dôverovať; určite to platí; ani búrka dažďa či piesku ma nezmetú.**

Máriin FIAT má túto dôveru vo vnútri. Verím, že ak som v твоjich rukách, neexistuje bezpečnejšie miesto, kde by som mohol spočinúť a verím, že to, čo máš vo svojom srdci a na myslí pre mňa, je lepšie ako čokoľvek iné, počnúc tým, čo by som si ja sám mohol pre seba vymyslieť.

Veľkým odborníkom na Amen bol sv. Pavol, ktorý od chvíle, keď povedal svoje totálne „áno“ Ježišovi, Máriinu synovi, na ceste do Damasku (*“pre mňa žiť je Kristus”* Flp. 1, 21), začal čeliť neustálemu radu nebezpečenstiev a súžení. V určitej chvíli ich aj vymenuje (pozri 2 Kor. 11,16-33).

A predsa je to on, kto nás uisťuje po tom, čím si prešiel a bude trpieť až do tej miery, že stratí hlavu, že *«tým, čo milujú Boha, všetko slúži na dobré; tým, čo sú povolani podľa jeho rozhodnutia.»* (Rim 8,28).

Fiat/Amen tejto kvality nie je ekvivalentom naplnenia nejakého predpisu, dať malú almužnu a potom ísť vlastnou cestou, držiac oddelené to, čo sa deje v kostole a to, čo sa deje vo svete.

Preto iba hlboký nádych zveľobovania otvára cestu vzťahu dôvery, ktorý nás núti prijať (nie znášať a báť

sa) s plným objatím udalostí, ktoré nám každodenný život ponúka, aby sme stále viac žili ako Boží synovia a dcéry. Čo iné je jeho vôľa, ak nie toto? To, čo je pre nás cesta, pravda a život, nám už bolo dané v jeho Synovi, ktorý je živý a prítomný po našom boku presne tak, ako bol pre dvoch učeníkov v Emauz. *“Ale my to nevidíme!”* Kedy bolo ich Amen pohotovejšie, transformujúcejšie? Keď ho videli bez toho, aby ho spoznali, alebo keď ho už nevideli, keď po lámaní chleba (nášho vlastného lámaného chleba!) bežali do Jeruzalema a otočili sa zo smeru, ktorým išli predtým? *“Kráčam cestou tvojich prikázaní, lebo si rozšíril moje srdce”* (Ž 119, 32).

Ak nedovolíme, aby sa ako prvé rozšírilo naše srdce (magnificat!), je veľmi ťažké nájsť trať a ešte viac začať preteky...

Mária bežala svoje preteky skvele. Evanjelium zaznamenáva jej veľmi dlhé putovanie a väčšinou v dosť neistých situáciách: z Nazareta do Betlehema, ku koncu tehotenstva. S novonarodeným a s Jozefom uteká do Egypta. A potom jej cesty do Jeruzalema... S úzkosťou hľadá strateného syna, čo je len prípravou na ďalšiu, oveľa bolestivejšiu stratu svojho Syna. A tu nachádzame jej **STABAT**.

STABAT MATER zanechalo takú hlbokú stopu v umení a ľudovej zbožnosti, že nemusíte vedieť latinčinu, aby ste mali **Máriu pod krížom bezprostredne pred vašimi očami**.

Toto má byť cieľ jej behu, kde sa prekonáva víťazná páska pre tých, ktorí lepšie ako ktokoľvek iný dokázali *“bežať po ceste tvojich prikázaní”*?

Zdá sa, že STABAT je schopný umlčať akýkoľvek hlas Magnificatu a zaťahuje FIAT *“temnotou, ktorá sa rozľahla nad celou zemou”*, o ktorej k nám hovoria

Už neexistuje žiadna transformujúca udalosť.

evanjeliá utrpenia, spolu s tým výkrikom, ktorý sa tiahne dejinami a vždy nás znepokojuje: *«Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil?»*

No práve tam Syn a Matka dokončia nielen celú cestu, ktorá ich viedla na ten kopec v tvare lebky mimo Jeruzalema (to je aramejský význam Golgoty), ale aj celú históriu tohto vesmíru (vrátane Jamesa Webba), každého života. **VŠETKO JE USKUTOČNENÉ hovorí, že dôvod, prečo všetko existuje, spočíva výlučne v spásе každého života, zaručenej večnou láskou Otca, Syna a Ducha (SPOLU! VŽDY!) To sa nezastaví tvárou v tvár nášmu odmietnutiu a ktoré je schopné pozdvihnúť, vzkriesiť akýkoľvek druh bolesti, nespravodlivosti, tragédie, smrti, kríža.**

Kríž nie je vysvetlený a pochopený: tam treba STABAT!, stáť, vydržať. Človek môže len vstúpiť, zotrvať a nechať sa ním uniesť a premeniť na vzkriesenie.

V ľudských dejinách nemá zmysel, ktorý by poznačil a zmenil dejiny viac ako to, že Ježiš Nazaretský bol ukrižovaný nahý za múrmi Jeruzalema v piatok 7. apríla roku 30, za Tiberia (podľa historikov sa to javí ako najpravdepodobnejší dátum).

Neexistuje nijaká silnejšia premieňajúca udalosť.

A v Máriinom živote niet inej plodnejšej udalosti. Tam sa stáva matkou nás všetkých: bolesť pri pôrode je dosť veľká pre také bezhraničné materstvo. Michelangelo to dobre pochopil, keď vytesal Pietu s Máriou, ktorá je pod krížom vo veku, keď bola v Betleheme, pripravená dojčiť svojho syna, ktorý sa tam narodil a ktorým je každý z nás.

Stabat nie je anti-magnificat alebo fiat vnútený zhora, ktorý chutí absurdne.

Ale k STABAT dospejeme len vtedy, ak deň za dňom dovolíme, aby naše srdce rozširoval MAGNIFIKAT a AMEN-FIAT, ktoré vyslovujeme najprv srdcom a potom ústami.

A tu prichádzame aj k *“svätej ľahostajnosti”*, ktorú sa František Saleský naučil žiť, inšpirovaný veľkými ľuďmi pred ním, akými boli Ignác a Terézia, ale predovšetkým vďaka praktickej výchove, ktorú absolvoval, aby stále viac rozširoval svoje srdce a život k úplnému darovaniu seba samého Bohu a bratom, čeliac chudobe každého druhu, surovému, ba i násilnému nepriateľstvu. On si z toho všetkého

urobil impozantné cvičisko pre lásku a miernosť.

Ľahostajnosť pre neho znamená radostne prijať všetko, čo nám nový deň ponúkne, bez toho, aby sme chceli byť tými, ktorí riadia a kontrolujú každý detail za každú cenu. Za tým je osvedčená a neochvejná dôvera v Božiu prozreteľnú lásku. František, tak ako Pavol, veľmi dobre vie, že **“všetko slúži na dobré”**, ak je to len láska, ktorú hľadáme a túžime žiť. Všetko sa stáva príležitosťou na krok vpred v tej jedinej dobrej investícii, ktorá zostáva navždy: “láska nikdy neskončí” (1 Kor 13,8). Táto otvorenosť srdca sa stáva “svätou ľahostajnosťou”, tak otvorenou dobrou, že nič a predovšetkým nikto sa nestane ľahostajným alebo príliš malým na to, aby nemiloval tak, ako on miloval nás.

Magnificat, fiat, stabat: existuje cesta každodennej svätosti, ktorá postačuje ako ukazovateľ cesty odtiaľto do posledného dychu. Nedesí nás to, pretože prvá, ktorá sa o nás postará, je Pomocnica kresťanov. V tomto nám skutočne pomáha, každému z nás, aby sme sa stali kresťanmi, aby sme sa stali jej Synom.

Na osobnú modlitbu a meditáciu

1) Rozhodujem sa počas dňa upierať svoj pohľad na problémy a sťažovať sa, alebo rozpoznávam Božiu prítomnosť v situáciách a ľuďoch, s ktorými sa stretávam a ďakujem mu?

2) Dôverujem Pánovi, vediac, že niet bezpečnejšieho miesta než sú jeho ruky, kde môžem spočinúť a že to, čo má on pre mňa vo svojom srdci a myslí, je pre mňa lepšie ako čokoľvek iné, počnúc tým, čo by som si vedel pre seba vymyslieť ja sám?

3) Usilujem sa radostne prijímať všetko, čo mi nový deň ponúkne, bez toho, aby som chcel byť za každú cenu tým, kto bude riadiť a kontrolovať každý detail?

Mesačné predsavzatie

Začnem každé ráno pohľadom na Magnificat a každý večer sa pousilujem potvrdiť ho, vyjadriť ho, vyznať ho celým svojím srdcom, celou svojou myslou a celou svojou silou.

ODOVZDAJ, DÔVERUJ A USMIEVAJ SA

LIST HLAVNÉHO PREDSTAVENÉHO - DON ÁNGEL FERNÁNDEZ ARTIME

ĽUDOVÉ POSLANIE (CHARAKTER) SALEZIÁNSKEJ CHARIZMY

Saleziánska charizma a dielo sa často spájajú so svetom mladých. Popri tomto základnom aspekte je však dôležité uznať aj ľudový rozmer charizmy, ktorý don Bosco vyjadril založením združenia ADMA, na obranu a rast viery v kresťanskom ľude.

V Charte charizmatickej identity saleziánskej rodiny čítame:

“Don Bosco, osvietený zhora, sa zaujímal aj o dospelých, prednostne o tých najponíženejších a najchudobnejších, o ľudové vrstvy, o chudobné vrstvy mestského proletariátu, o prisťahovalcov, ľudí vytlačených na okraj spoločnosti, jedným slovom o všetkých tých, ktorí najviac potrebovali materiálnu a duchovnú pomoc. Skupiny saleziánskej rodiny, verné tomuto zameraniu dona Bosca, spoločne prežívajú

a naplňajú toto prednostné rozhodnutie. Združenie Márie Pomocnice vložilo do svojich nových Pravidiel saleziánsky apoštolát, zameraný zvlášť na ľudové vrstvy.”

V skutočnosti je záväzok Rodiny dona Bosca adresovaný obyčajným ľuďom, podporuje ich úsilie o ľudské napredovanie a rast vo viere, vyzdvihuje a podporuje ľudské a evanjeliové hodnoty, ktorých sú nositeľmi, ako je zmysel života, nádej na lepšiu budúcnosť, uplatňovanie solidarity.

Don Bosco si cenil ľudovú zbožnosť prostredníctvom cesty výchovy k viere pre ľudí. V tejto perspektíve sa vyjadruje aj svätý Pavol VI. v apoštolskej exhortácii Evangelii nuntiandi: **“Ľudová zbožnosť (...) ak je dobre orientovaná, najmä prostredníctvom pedagogiky**

evanjelizácie, je bohatá na hodnoty." Vyzdvihuje najmä zmysel pre Prozreteľnosť, s láskyplnou a stálou prítomnosťou Boha, pozývajúc k rozvíjaniu čností trepezlivosti, miernosti, otvorenosti voči druhým.

Pápež František opakovane pripomenul, že ľudový rozmer je skutočnou formou evanjelizácie, ktorú treba podporovať a oceňovať. **"Bolo by chybou domnievať sa, že tí, ktorí sa vydávajú na púť, žijú spiritualitu, ktorá nie je osobná, ale 'masová'. V skutočnosti si pútnik so sebou prináša svoj vlastný príbeh, svoju vlastnú vieru, svetlá a tieň svojho života. Každý si vo svojom srdci nesie osobitnú túžbu a modlitbu. Kto vstúpi do svätyne, okamžite sa cíti ako doma, je prijatý, pochopený a podporovaný".**

V tejto súvislosti obnovujeme úctu k Márii Pomocnici kresťanov v našej saleziánskej rodine, ako si to želal don Bosco.

Andrea a Maria Adele Damiani

FORMÁCIA AŠPIRANTOV ADMA

5. POKLADY ZDRUŽENIA

Piata a šiesta kapitola formačnej cesty, ktorú navrhla Materská ADMA v Turíne Valdocco, sa týkajú účasti na duchovných dobrách združenia a všeobecnej organizácie združenia ADMA na celom svete.

5. Poklady združenia.

V predchádzajúcej etape tejto cesty sme sa zaoberali témou osobnej angažovanosti tých, ktorí vstupujú do združenia. V tejto novej etape uvidíme, že ako vždy, keď sa snažíme plniť Božiu vôľu, dary, ktoré dostávame sú oveľa väčšie ako náš príspevok. V skutočnosti sa členovia združenia podieľajú pevnou túžbou dona Bosca na duchovných pokladoch združenia ADMA a celej saleziánskej rodiny! Tieto duchovné poklady tvoria najmä odpustky a plody bohoslužieb a modlitieb, ktoré sa získavajú v Bazilike Márie Pomocnice kresťanov v Turíne a v kostoloch, kde je združenie založené.

Pápež František nám pomáha pochopiť význam odpustkov, ktoré nám Cirkev dáva a vysvetľuje, že:

"Vo sviatosti zmierenia Boh odpúšťa hriechy, ktoré sú síce vymazané, ale negatívny odtlačok, ktorý hriechy zanechali v našom správaní a myslení, zostáva. Božie milosrdenstvo je však ešte silnejšie. Stáva sa zhovievavosťou Otca, ktorý prostredníctvom Nevesty

Kristovho hriešnika dosiahne odpustenie a oslobodí ho od každého zvyšku následkov hriechu a umožňuje mu konať s láskou, rásť v láske a nie znovu upadnúť do hriechu. (...) Matka Cirkev je schopná svojou modlitbou a životom odpovedať na slabosť jedných svätosťou druhých. Zažívať odpustky teda znamená pristupovať k Otcovmu milosrdenstvu s istotou, že jeho odpustenie sa rozprestiera na celý život veriaceho. Odpustok je prežívanie svätosti Cirkvi, ktorá má účasť na všetkých dobrodeniach Kristovho vykúpenia, aby sa odpustenie rozšírilo až do krajných dôsledkov, do ktorých siaha Božia láska".

Na získanie odpustkov, presahujúcich stav milosti je potrebné, aby veriaci:

- 1) mal vnútornú **dispozíciu úplného odpútania** sa od hriechu, aj keď je len všedný;
- 2) **vyznal** svoje hriechy vo sv. spovedi;
- 3) **prijal** Najsvätejšiu Eucharistiu;
- 4) **modlil sa** na úmysel Svätého Otca;
- 5) **obnovil**, aspoň súkromne, ale výslovne, svoj sľub, že bude verne **zachovávať** Pravidlá združenia.

Existuje aj mnoho modlitieb a dobrých skutkov s pripojenými čiastočnými odpustkami. Medzi nimi sú aj dve modlitby, ktoré odporúča don Bosco v Pravidlách ADMA:

1. *Nech je zvelebená a pochválená Najsvätejšia Sviatosť Oltárna.*
2. *Mária Pomocnica kresťanov, oroduj za nás.*

Je pekné vedieť a zažiť, že cesta viery a milosti každého z nás prospieva všetkým členom združenia a že vzájomná modlitba a príhovor Márie Pomocnice kresťanov sú zdrojom milosti.

6. Organizované spojenie s bazilikou vo Valdoccu

Organizácia je nástrojom v službe jednotlivcov a skupín a preto nesmie dusiť, ale podporovať a usporadúvať bratské vzťahy a apoštolskú angažovanosť členov. Podľa saleziánskeho ducha stačí niekoľko jasných, jednoduchých a spoločných pravidiel, ktoré pomôžu ľuďom napredovať, dať kontinuitu a poriadok do toho, ktoré už existuje a robí sa, pričom sa viac hľadí na život a skúsenosť než na formulácie alebo právne záležitosti.

Na celosvetovej úrovni sa ADMA skladá z miestnych skupín, z ktorých každá žije v úzkom spoločenstve so Svätou Pannou Máriou Pomocnicou kresťanov v Turíne-Valdoccu a so združením, ktoré tu založil don Bosco a ktoré nesie názov Materská ADMA.

Kánonicky zriadiť miestne združenie ADMA prináleží provinciálovi saleziánov SDB pre všetky diela SDB a FMA prostredníctvom vydania dekrétu. Aj všetky ostatné miestne Združenia ADMA, či už diecézne, alebo popri iných rehoľných inštitútoch, alebo iných skupín saleziánskej rodiny, zriaďuje provinciál SDB na svojom území, robí to však s písomným súhlasom miestneho biskupa.

Typickým prvkom ADMA je bezprostredne po zriadení miestnej skupiny žiadosť o pripojenie do Materskej ADMA Turín-Valdocco. Tento akt vyjadruje nielen právnu skutočnosť, ale predovšetkým duchovné puto spoločenstva s kolískou združenia a zároveň konkrétne spojenie so všetkými skupinami združenia, roztrúsenými po celom svete. Puto jednoty je pre každú miestnu skupinu konštitutívne: prostredníctvom pripojenia do Materského združenia Svätej Márie Pomocnice kresťanov v

Turíne-Valdoccu sa prejavuje plná príslušnosť k Združeniu a človek môže využívať duchovné výhody, pretože je s ním spojený a spolu s ním závislý od hlavného predstaveného saleziánskej kongregácie.

Každá miestna skupina ADMA je povolaná starať sa, žiť a svedčiť o úzkom duchovnom spojení so Svätou Máriou Pomocnicou kresťanov. Vďaka zakladajúcej charizme existuje v skutočnosti originálne, konštitutívne spojenie medzi združením ADMA a Svätou Máriou Pomocnicou kresťanov, centrom spoločenstva a zdrojom milosti. Materská ADMA je osobitným spôsobom povolaná starať sa o toto duchovné a historické spojenie medzi združením a svätou Máriou Pomocnicou kresťanov a zviditeľňovať ho. Navrhuje všetky tie prostriedky, ktoré uľahčujú spoločenstvo s miestnymi skupinami prostredníctvom kontaktov, návštev, rôznych foriem komunikácie a informácií, konkrétnych gest solidarity. **Je dôležité a nevyhnutné udržiavať a pestovať tento vzťah zo strany každej miestnej skupiny, provinčných a národných koordináčnych orgánov.**

Na základe osobitného putá, ktoré ju spája so svätou, je združenie ADMA jedinou skupinou saleziánskej rodiny, ktorá má svoje sídlo v Turíne. Prezident a duchovný animátor Materskej ADMA sú tradične aj členmi celého združenia a majú tieto povinnosti

- **oficiálne zastupovať združenie** na úrovni Cirkvi, aj saleziánskej rodiny;
- **podporovať medzinárodné kongresy** Márie Pomocnice kresťanov;
- **zúčastňovať sa** na kongresoch, inšpektoriálnych a národných radách, ak sú o to požiadaní a dostanú pozvanie Provinčnej a národnej rady.

Gian Luca a Mariangela Spesso

RODINNÉ SPRÁVY

Svetoví lídri ADMA v Portugalsku - príprava kongresu Márie Pomocnice kresťanov vo Fatime v roku 2024

Lisabon, Portugalsko - marec 2023 - Skupina svetových lídrov Združenia Márie Pomocnice kresťanov (ADMA) sa stretla s členmi tímu zodpovedného za prípravu Medzinárodného kongresu Márie Pomocnice kresťanov, ktorý sa uskutoční v roku 2024 vo Fatime.

V dňoch 24. až 26. marca navštívila Portugalsko skupina zodpovedných ľudí zo združenia ADMA a materskej skupiny ADMA z Valdocca (Turín) s cieľom **pripraviť kongres a spoznať vo Fatime miesta, kde sa kongres bude konať**. Páter Alejandro Guevara, svetový duchovný animátor ADMA, sestra Lucrecia Uribe, svetová delegátka FMA a členovia Materskej ADMA Valdocco - Renato Valera, Giovanni Scavino, Barbara Mario, Barbara Rosa Clot, Elisabetta Seno a Francesca Cederle - sa stretli v Lisabone v sídle Saleziánskeho inšpektorátu Portugalska (POR).

Na záver stretnutia im páter Guevara poďakoval za podporu a za možnosť stretnúť sa s provinciálom pátrom José Aníbalom Mendonçom, provinciálnym vikárom pátrom João Chavesom a pátrom Antóniom Marcelinom z tímu, ktorý pripravuje kongres. *“Sú to dni bratstva, prípravy, poznania, ktoré v každom okamihu sprevádza ruka Panny Márie. Verím, že sme na správnej ceste, aby sme pripravili krásnu skúsenosť viery, modlitby a stretnutia pre všetkých členov saleziánskej rodiny,”* povedal. Medzinárodný kongres Márie Pomocnice kresťanov, mariánske podujatie, ktoré sa koná každé štyri roky, sa za účasti hlavného predstaveného uskutoční **od 29. augusta do 1. septembra 2024 vo Fatime**. Pre toto podujatie bol zvolený názov *“Dám vám učiteľku”*, na pamiatku deväťročného sna dona Bosca, ktorého 200. výročie si pripomenieme v roku 2024.

Japonsko - Viac ako sto účastníkov duchovnej obnovy ADMA

Tokio, Japonsko - 31. marec 2023 - V Tokiu sa 31. marca uskutočnila duchovná obnova, na ktorej sa zúčastnilo viac ako 100 ľudí vrátane členov Združenia Márie Pomocnice kresťanov (ADMA) a účastníkov iniciatívy *“Modlitba Ruženca cez Zoom”*. Túto iniciatívu počas pandémie vymyslel páter Angel Yamanouchi, duchovný animátor ADMA v Japonsku a zúčastňujú sa na nej ľudia rôznych národností, ktorí sa modlia ruženec v piatich jazykoch: japončine, portugálčine, španielčine, kórejšine a angličtine.

Duchovná obnova bola zameraná na evanjeliovú postavu Bartimeja, slepého žobráka, ktorý odhodil svoj plášť, pristúpil k Ježišovi, bol uzdravený a stal sa jeho učeníkom. Každý účastník bol teda vyzvaný, aby napísal, čo musí teraz odhodiť, aby mohol vo svojom živote nasledovať Ježiša. V popoludňajšej meditácii zaznelo svedectvo brazílskeho pána, ktorý rozprával o tom, ako sa od života frustrovaného závislosťou od hazardných hier dostal k životu v službe. *Synodálne zdieľanie v skupinách napomohlo účastníkom postaviť sa výzvam a prežiť svoj život s novou nádejou.* Po duchovnej obnove mnohí ľudia požiadali o vstup do ADMA.